

RESSÒ DE LA PARAULA

Fraternitat (III). Els famolencs

Ens fem ressò, un any més, de la Campanya contra la Fam, promoguda per l'organització catòlica Mans Unides. Aquesta campanya posa davant els nostres ulls, rostres humans, llocs i països, que ens parlen de pobresa i misèria humana. Mans Unides té per objectiu ajudar la gent de qualsevol indret del món perquè recuperin les condicions socials i personals que corresponen a la seva dignitat humana. És una organització catòlica, que ofereix ajuda a tot necessitat per igual, sigui quina sigui la seva raça, cultura, mentalitat, religió, ideologia, mentre sigui pobre.

Per què de l'interior de l'Església neix aquesta iniciativa, com moltes altres, a favor de qualsevol pobre de la terra?

Estem compromesos a fomentar i viure la fraternitat. Segons veiem en el Nou Testament, la fraternitat dels deixebles de Jesucrist era el vincle que unia tots els creients. Es deien «germans» els qui, havent-se convertit i batejat, s'incorporaven a l'Església. Creure tots el mateix i compartir els béns era manifestació de la nova fraternitat. Així ho mostren expressament les descripcions de la vida en comunitat que apareixen al llibre dels Fets dels Apòstols, on llegim que tots pensaven i sentien el mateix i no hi havia entre ells cap indigent (cf. *Fets* 4,32-34).

És que els cristians consideren germans també qualsevol persona? Quan Jesús parlava de «germans» es referia als membres de la comunitat, els quals, tot creient i reconeixent Déu com a Pare, formaven una mateixa família. Així, «si el teu germà peca, reprèn-lo i perdona'l» (*Mt* 18,15), o «els

meus germans són els qui compleixen la voluntat del meu Pare» (*Mt* 12,50), o «vosaltres tots sou germans» (*Mt* 23,8). Però un dia una dona pagana se li prosternà als peus suplicant-li que tragués un esperit immund de la seva filla; Ell va respondre que primer són els fills que s'asseien a taula; la dona va insistir, humiliada, «també els gossos mengen les engrunes que cauen de la taula dels fills». Tot elogiant la fe de la dona, va guarir la filla (cf. *Mc* 7,24-30). Un altre dia, en citar el segon precepte del Decàleg, un fariseu li preguntà (potser per a excusar-se de no complir el difícil mana-

ment de l'amor al germà): «i qui és el meu proïsme?». Jesús no va respondre la pregunta, sinó que li va explicar la paràbola del bon samarità, per a concloure: «ets tu el qui t'has de comportar com a germà, apropant-te al que trobes arran del teu camí, malmès, víctima de bandolers, i guarir les seves ferides» (cf. *Lc* 10,29-37). Un altre dia, descrivint el judici final, va dir que Ell es veia representat en els necessitats, als quals anomenava «els seus germans més petits» (cf. *Mt* 25,31-46).

En definitiva, no es tracta d'anar-se preguntant si el qui passa fam és o no germà meu, sinó «d'apropar-s'hi (fer-se germà seu)» mitjançant l'amor concret, tan intens, gratuït i generós com l'amor que professem a Crist. Sant Agustí va dir que Jesucrist vol ser estimat en el pobre. Per tant, socórrer el necessitat famolenc, malalt, nu, pres, assedegat,

- no serà perquè la seva imatge commou la nostra sensibilitat i sentim llàstima,
- ni perquè creiem en la utopia de la fraternitat universal,
- sinó simplement perquè l'estimem.

Som hereus d'una llarguíssima història d'amor al pobre, que mai no va deixar de practicar la veritadera Església. No hi ha hagut cap sant que deixés de trobar el rostre de Crist en qualsevol indigent. Avui i demà aquella història continuarà, en la mesura en què entre nosaltres romangui viu aquest amor dels sants.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Quin plor tan amarg!

Durant les festes de Nadal vam recordar els Sants Innocents. La lectura del passatge de Mateu, concís i impactant, fa saltar les llàgrimes. L'art cristià ha plasmat de mil maneres l'escena bàrbara d'uns botxins en acció agredint amb espases les mares desesperades que defensen impotents els seus fills. L'Evangeli expressa l'horror i l'angoixa d'aquell moment amb una elegia punyent de l'Antic Testament: «Quins crits... quin plor tan amarg! És Raquel, que plora els seus fills i no vol que la consolín, perquè ja no hi són.»

La comunitat cristiana ha donat un pas més i ha subratllat el misteri. Aquests infants, víctimes de l'abús del poder, moriren en nom de Jesús, Ell

que més tard morirà també com a innocent per tots els homes; sense saber-ho van confessar el Senyor no amb la boca sinó amb la vida.

Vull recordar aquest passatge perquè ens permet d'eixamplar la mirada a tots els racons foscos del nostre món i de la nostra història humana, i omplir-los de llum. Tantes i tantes injustícies, abusos dels poderosos, que han mort i eliminat víctimes innocents i indefenses, especialment els infants! Aquesta és la llum: sense saber-ho, totes aquestes víctimes innocents d'arreu del món estan a la fila dels seguidors de Jesús, que han rentat les seves vides en la sang de l'Anyell, innocent i immaculat.

L'endemà va tornar a sortir el sol i Herodes va seguir amb el seu poder absolut i arbitrari. I els poderosos del món segueixen amb el seu poder sense ombra disposant de la vida dels altres. Però no és aquesta l'autèntica veritat. La veritat de Déu anunciada als homes és la resurrecció de la Víctima Immaculada, i amb Ell de totes les víctimes innocents de la història. És la Paraula de Déu que traspasa la nostra lògica humana i anuncia qui és veritablement el Vencedor. És aquesta Paraula de la Veritat la que treballa en el cor dels homes. Qui l'escolta troba la llum i la salvació.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Fraternidad (III). Los hambrientos

Nos hacemos eco, un año más, de la Campaña contra el Hambre, promovida por la organización católica Manos Unidas. Esta campaña pone ante nuestros ojos, rostros humanos, lugares y países, que nos hablan de pobreza y miseria humana. Manos Unidas tiene por objetivo ayudar a gentes de cualquier parte del mundo a que recuperen las condiciones sociales y personales que corresponden a su dignidad humana. Es una organización católica, que ofrece su ayuda a todo necesitado por igual, sea cual sea su raza, cultura, mentalidad, religión, ideología, con tal que sufra pobreza.

¿Por qué del interior de la Iglesia nace esta iniciativa, como otras muchas, en favor de cualquier pobre de la tierra?

Estamos comprometidos a fomentar y vivir la fraternidad. Según vemos en el Nuevo Testamento, la fraternidad de los discípulos de Jesucristo era el vínculo que unía a todos los creyentes. Se llamaban «hermanos» a quienes, habiéndose convertido y bautizado, se incorporaban a la Iglesia. Creer todos lo mismo y compartir los bienes era manifestación de la nueva fraternidad. Así lo muestran expresamente las descripciones de la vida en comunidad que aparecen en el libro de los Hechos de los Apóstoles, donde leemos que todos pensaban y sentían lo mismo y no había entre ellos ningún necesitado (cf. Hch 4, 32-34).

¿Es que los cristianos consideran hermanos también a cualquier persona? Cuando Jesús hablaba de «hermanos» se refería a los miembros de la comunidad, los cuales, creyendo y reconociendo a Dios como Padre, formaban una misma familia. Así, «si tu hermano peca, repréndele y perdónale»... (Mt 18,15), «mis hermanos son quienes cumplen la voluntad de mi Padre»... (Mt 12,50), «vosotros todos sois hermanos»... (Mt 23,8). Pero un día una mujer pagana se le postró a los pies suplicándole que expulsara un espíritu inmundo de su hija; Él respondió que primero son los hijos que se sientan a la mesa; la mujer insistió humillada, «también los perritos comen las migajas que caen de la mesa de los niños». Elogiando la fe de la mujer, curó a la hija (cf. Mc 7, 24-30). Otro día al citar el segundo precepto del Decálogo un fariseo le preguntó (quizá para excusarse de no cumplir el difícil mandamiento del amor al hermano): «¿y quién es mi prójimo?». Jesús no respondió a la pregunta, sino que le contó la parábola del buen samaritano, para concluir: «eres tú el que te has de comportar como hermano al aproximarte al que encuentras en tu camino maltrecho, víctima de bandidos, y curar sus heridas» (cf. Lc 10,29-37). Otro día, al describir el juicio final, dijo que Él se veía representado en los necesitados, a quienes denominó «sus hermanos más pequeños» (cf. Mt 25,31-46).

En definitiva, no se trata de ir preguntándose si el hambriento es o no hermano mío, sino de «acercarse a él (hacerse hermano suyo)» mediante el amor concreto, tan intenso, gratuito y generoso como el amor que profesamos a Cristo. San Agustín dijo que Jesucristo quiso ser amado en el pobre. Por tanto, socorrer al necesitado hambriento, enfermo, desnudo, preso, sediento,

- no será porque su imagen conmueva nuestra sensibilidad y sintamos lástima,
- ni porque creamos en la utopía de la fraternidad universal,
- sino simplemente porque le amamos.

Somos herederos de una larguísima historia de amor al pobre que nunca dejó de practicar la verdadera Iglesia. No hubo santo que dejase de encontrar el rostro de Cristo en todo necesitado. Hoy y mañana aquella historia continuará en la medida en que entre nosotros siga vivo ese amor de los santos.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya

Una vuitantena de responsables, representants, consiliaris i acompanyants de la fe d'associacions, moviments i grups laicals van participar a la IV Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya, celebrada el dissabte 28 de gener al Seminari Conciliar de Barcelona.

Després d'unes paraules de benvinguda d'Anna Almuni, delegada d'Apostolat Seglar de Barcelona, i de Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona i president de la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar (CIAS), la jornada va començar amb una pregària a la capella del Seminari animada pels participants de la diòcesi de Vic.

El Dr. Joan Planellas, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, va pronunciar la ponència central amb el títol «Comunitats laicals i comunió diocesana». Després d'exposar la dimensió comuni-

tària de la vida cristiana, el deure missioner de tot batejat, alguns punts de la teologia del laïcat i de l'associacionisme en l'Església, va enunciar diverses qüestions a tenir en compte davant la realitat actual: la necessitat de recuperar una Església més coresponsable, l'error de reduir sovint la teologia del laïcat a l'àmbit dels ministeris i serveis a l'interior de l'Església, els criteris d'eclesialitat a l'hora de discernir el valor de les associacions, i la necessitat de prioritzar els moviments evangelitzadors laicals capaços de treballar conjuntament en el marc diocesà.

La taula rodona posterior, moderada pel Dr. Jaume Aymar, va presentar experiències concretes de coordinació i participació en la vida eclesial, a través dels testimonis d'Anna Baduell (Opus Dei, Barcelona), Josep Anton Belchi (ACO, Lleida), Beni López (Adsis, Barcelona), M. Mercè Sardà (ACG, Tarragona), Albert Tarradellas (CVX, Barcelona) i Beatriz Zúñiga (Joventuts Marianes Vicencianes, Madrid).

La Jornada va concloure amb l'eucaristia, presidida per Mons. Xavier Novell i concelebrada per diversos preveres, i amb el dinar, compartit en un ambient ben animat.

El bisbe Agustí inicia la Visita Pastoral als arxiprestats

Una de les actuacions dels bisbes és l'anomenada Visita Pastoral als diversos territoris de la diòcesi, per conèixer *in situ* i animar la vida de les comunitats cristianes. El bisbe Agustí, des del 2004, inici de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, i fins al 2013, va visitar els nou arxiprestats existents, amb trobades a cada localitat i paròquia.

Enguany, en el marc de les pistes indicades al Pla Pastoral, el bisbe Agustí realitzarà de nou la Visita Pastoral a tot el territori. De febrer 2017 a gener 2018 visitarà cada mes un arxiprestat, exceptuant els mesos d'estiu. Cada visita constarà d'algunes trobades fixes: amb el consell arxiprestal, amb el conjunt dels preveres i diaques, i amb cadascú d'ells personalment. A més, les que a cada arxiprestat es proposin, per conèixer alguna realitat rellevant del lloc.

En aquest mes de febrer es realitzarà la Visita a l'Arxiprestat de Sant Feliu: el dia 16, amb el consell arxiprestal, i el dia 17 amb tots els preveres i diaques.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Espero que creixin entre els nostres països i llurs pobles les ocasions per treballar junts i construir una pau autèntica» (10 de gener de 2017).

@Pontifex: «Cadascú pot contribuir a una cultura de la misericòrdia, on ningú no mira l'altre amb indiferència» (11 de gener de 2017).

@Pontifex: «Els migrants menors d'edat, especialment els que estan sols, es troben desprotegits. Ajudem-los, fem-los en càrrec» (12 de gener de 2017).

@Pontifex: «Els infants obligats a fugir, sobretot si estan sols, són més indefensos i vulnerables. Preguem per ells i ajudem-los» (13 de gener de 2017).

Festa patronal dels diaques

La parròquia de la Verge de la Pau, de Barcelona, va acollir aquesta celebració per a tota la Província Eclesiàstica de Barcelona el passat 21 de gener, en la diada dels màrtirs sant Fructuós, bisbe de Tarragona, i els seus diaques sant Auguri i sant Eulogi.

A les dotze del migdia, els diaques, les esposes, familiars i candidats al diaconat, de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu, celebraren l'Eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, qui va concelebrar-la amb el seu bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, i altres preveres.

Durant l'homília, l'arquebisbe va convidar els diaques a la contemplació i va posar la mirada en el testimoni de diversos diaques que lliuraren la vida per la causa de la fe: sant Esteve, sant Auguri, sant Eulogi, sant Llorenç, sant Vicenç, convidant

a aprofundir en l'espiritualitat i en el servei a l'Església. També va agrair l'important paper de les esposes en la tasca dels diaques.

Després de l'Eucaristia els assistents compartiren el dinar de germanor que es va servir en els locals de la mateixa parròquia. En la sobretaula, el Dr. Ricard Rodríguez-Martos Dauer, degà del Col·legi Diaconal de Barcelona, va prendre la paraula per agrair l'acolliment dispensat pel rector de la parròquia, Mn. Manel Queral, i l'assistència a tots els presents. Els diaques Mn. Eduardo Ocio i Mn. Pere Arribas van ser felicitats pels 25 anys de la seva ordenació diaconal, rebent un reconeixement de mans dels bisbes presents.

Seguint el ritme rotatori d'aquesta celebració, el proper 2018, la festa patronal es realitzarà a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Vers l'ordenació

El proper 14 de febrer, a les 20 h, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona, Jordi Mondragon, seminarista de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, i Iñaki Marro, de la de Barcelona, seran admesos als ordes. Aquesta celebració té un significat important en el seu recorregut formatiu al Seminari: després d'haver rebut els ministeris laicals del lectorat i acolitat, i fent una valoració acurada, l'Església considera que aquests seminaristes són dignes de rebre els ordes sagrats del diaconat i presbiterat. Per això, durant la celebració, se'ls pregunta expressament si estan disposats a seguir per aquest camí i a arribar a la plena donació a Déu com a futurs preveres, i ells, conscientment, donen la seva resposta afirmativa. La comunitat cristiana se n'alegra i acompanya aquests joves en aquesta nova etapa.

D'esquerra a dreta: Jordi Mondragon i Iñaki Marro

II Assemblea diocesana de Mans Unides

El dissabte 28 de gener, a la tarda, va tenir lloc la II Assemblea diocesana de Mans Unides, que en aquesta ocasió es va traslladar als locals de la parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès amb l'objectiu d'apropar a tot el territori de la diòcesi l'oportunitat de poder-hi participar. Els membres i voluntaris de la delegació de Mans Unides de Vilafranca del Penedès estan col-

laborant en la tasca de sensibilització i de recaptació de fons per als projectes destinats als països del Sud de manera continuada des de ja fa trenta-cinc anys. El president Josep M. Oró va explicar el projecte d'enguany i la seva visita a Colòmbia. Mn. Jaume Grané, consiliari diocesà de Mans Unides, va animar els assistents a continuar en aquesta tasca solidària.

AGENDA

Recés meditatiu i de reflexió. Anem cercant el sentit de la vida. Dissabte 18 de febrer, de les 10.30 a les 13.30 h. Església de Sant Pere Apòstol de Castellet, al Pantà de Foix. No cal avisar ni inscriure's. Més informació: tel. 938 980 051.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, verge agustina.

14. □ Dimarts [Fets 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III).

15. ■ Dimecres [Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26]. Sant

Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de la Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dijous [Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33]. St. Onèsim, bisbe; sta. Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Divendres [Gn 11,1-9 / Sl 32 / Mc 8,34-9,1]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres sis florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

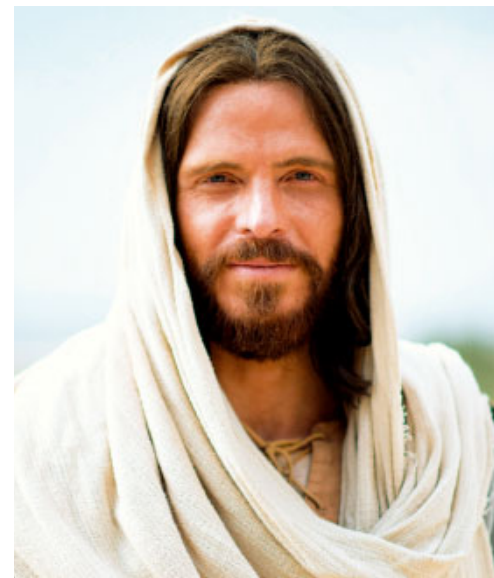
18. ■ Dissabte [He 11,1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes.

19. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Lv 19,1-2.17-18 / Sl 102 / 1C 3, 16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Gabí, prev. i màrtir (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo.

Diumenge VI de durant l'any

COMENTARI

«Vinc a completar la Llei i els Profetes»

L' autor del llibre de Jesús, fill de Sira, un dels més llargs de la Bíblia, es dedica a l'estudi de la Llei, els Profetes i els Escriuts; i fundà una Escola de la Saviesa a Jerusalem (s. II aC).

Als cp. 15-16 parla de responsabilitat: *Ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel.*

Imitant així Moisès que havia dit en forma de testament: *Et proposo d'escollir entre la vida i la mort, entre la felicitat i la desgràcia (Dt 30,15s).*

Siràcida diu: *L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà.*

Menyspreada abans la falsa saviesa de l'autosuficient, ara Pau lloa la *saviesa superior* d'alguns, que no és conquesta humana sinó gràcia rebuda: *inclosa en el pla de Déu, amagada fins ara i que a nosaltres Déu ens l'ha revelada per obra de l'Esperit.*

De la saviesa divina rebuda per gràcia sí *en parlem entre els perfectes*, que són els cristians adults amb coneixement profund del pla de Déu revelat per Jesucrist en l'Església.

La secció 5,17-37 és exclusiva de Mt.

Els primers destinataris de Mt són una Comunitat, amb la majoria provinent dels judaïsmes, amb qui ara està trencant.

Se senten marcats per la Llei de Déu i hereus de les seves Promeses, però són perseguïts per les autoritats jueves i viuen el misatge de Crist com a novetat.

Per això Jesús diu: *No penseu que vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. Vinc a completar-los.*

Clau bàsica per a la bona lectura cristiana de l'A.T. és la llei de la pedagogia gradual i progressiva. Perquè *en diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels Profetes; ara en aquests dies que són els darrers ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1).*

▶ Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,17-37)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

»Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal.

»Ja sabeu que està manat: «No cometis adulteri.» Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri.

»També sabeu que als antics els van manar: «No trenquis els juraments.» I també: «Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor.» Doncs jo et dic: No juris mai: Digueu senzillament sí quan és sí, i no quan és no. Tot allò que dieu de més, ve del Maligne.»

▶ Lectura del libro del Eclesiástico (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria. Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la gloria. Sino que, como está escrito: Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman.

Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Os digo que si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos. Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No matarás», y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: todo el que se deja llevar de la cólera contra su hermano será procesado. Habéis oído que se dijo: «No cometerás adulterio». Pero yo os digo: todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón. También habéis oído que se dijo a los antiguos: «No jurarás en falso» y «cumplirás tus juramentos al Señor». Pero yo os digo que no juréis en absoluto: ni por el cielo, que es el trono de Dios; ni por la tierra, que es estrado de sus pies; ni por Jerusalén, que es la ciudad del Gran Rey. Ni jures por tu cabeza, pues no puedes volver blanco o negro un solo cabello. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligno.»